

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 31.05.1968, sp. zn. 6 Cz 24/68, ECLI:CZ:NS:1968:6.CZ.24.1968.1

Číslo: 31/1969

Právní věta: Slová aj ďalej trvale zamestnaný v druhej vete ustanovenia § 12 vyhl. č. 31/1965 Zb. treba v súvislosti s tým, že sa táto úprava týka pracovníkov uvedených v prvej vete cit. ustanov. (tj. tých, ktorý utrpeli pracovný úraz v pracov. pomere zjednanom na určitú dobu alebo pri výkone prác na základe dohody o prac. činnosti uzavretej na určitú dobu), chápať tak, že nimi malo byť vyjadrené len to, že u pracovníka, ktorý utrpel prac. úraz, nešlo o zamestnanie ojedinelé, ale že sa dá predpokladať, že by bol znova zamestnaný. Pritom je rozhodné, či by pracoval u tej istej organizácii alebo u inej organ., aj či by išlo o prac. pomer na neurčitú dobu, alebo určitú alebo o výkon prác na základe dohody o prac. činnosti.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 31.05.1968

Spisová značka: 6 Cz 24/68

Číslo rozhodnutí: 31

Číslo sešitu: 3-4

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Náhrada škody v pracovním právu

Předpisy: 31/1965 Sb. § 12 66/1965 Sb. § 49

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 31

Slová „aj ďalej trvale zamestnaný“ v druhej vete ustanovenia § 12 vyhl. č. 31/1965 Zb. /1/ treba v súvislosti s tým, že sa táto úprava týka pracovníkov uvedených v prvej vete citovaného ustanovenia (tj. tých, ktorý utrpeli pracovný úraz v pracovnom pomere zjednanom na určitú dobu alebo pri výkone prác na základe dohody o pracovnej činnosti uzavretej na určitú dobu), chápať tak, že nimi malo byť vyjadrené len to, že u pracovníka, ktorý utrpel pracovný úraz, nešlo o zamestnanie ojedinelé, ale že sa dá dôvodne predpokladať, že by bol znova zamestnaný. Pritom je nerozhodné, či by pracoval u tej istej organizácie alebo u inej organizácie, aj či by išlo o pracovný pomer na neurčitú dobu či len o pracovný pomer zjednaný na určitú dobu alebo o výkon prác na základe dohody o pracovnej činnosti.

(Rozhodnutie Najvyššieho súdu z 31. 5. 1968, [6 Cz 24/68](#).)

Žalobkyňa sa dožadovala odškodnenia pracovného úrazu, ktorý utrpela ako pracovníčka žalovaného dňa 30. 4. 1965. Pretože jej žalovaný uhradil bolestné a náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, domáhala sa len náhrady za stratu na zárobku spočívajúcu v rozdiely medzi nemocenskými dávkami a pôvodným zárobkom za dobu od 1. 5. 1965 do 30. 4. 1966 a v rozdiely medzi pôvodným zárobkom a priznaným invalidným dôchodkom od 1. 5. 1966 do budúcnosti. Žalovaný navrhol zamietnutie žalob s odôvodnením, že žalobkyňa pracovala v pracovnom pomere zjednanom na určitú dobu, ktorý skončil práve dňom 30. 4. 1965, a že teda nemá nárok menovite na náhradu za stratu na zárobku.

Okresný súd v Nitre vyhovel žalobe rozsudkom z 26. 4. 1967; priznal žalobkyni 3.729 Kčs a zaviazal žalovaného nadto, aby žalobkyni platil od 1. 5. 1967 mesačne 144 Kčs. Vychádzal pri tom zo zistenia, že žalobkyňa pracovala u žalovaného ako kurička už tretiu vykurovaciu sezónu, pri čom pracovný pomer bol vždy zjednaný na určitú dobu zodpovedajúcu vykurovacej sezóne. Pretože je nutné na základe tohto zistenia dospieť k záveru, že žalobkyňa by bola takto pracovala i v ďalších rokoch, keby sa pre následky úrazu nestala invalidnou, sú jej uplatnené nároky dôvodné so zreteľom na § 49 vlád. nar. č. 66/1965 Zb.

Na odvolanie žalovaného prejednával vec Krajský súd v Bratislave, ktorý rozsudkom z 5. 10. 1967 zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že zamietol žalobu. Krajský súd prevzal ako správne skutkové zistenia súdu prvého stupňa, po právnej stránke však posudzoval uplatnené nároky podľa § 12 vyhl. č. 31/1965 Zb. Podľa záveru tohto ustanovenia náleží pracovníkovi náhrada za stratu na zárobku po skončení zjednanej doby trvania pracovného pomeru len vtedy, ak možno podľa okolností dôvodne predpokladať, že postihnutý by bol aj ďalej trvale zamestnaný. Pretože žalobkyňa v predchádzajúcich rokoch nepracovala trvale, je nepochybné, že by v nasledujúcom vykurovacom období došlo opäť len k zjednaniu pracovného pomeru na určitú dobu, takže by nesplnila podmienku trvalosti pracovného pomeru.

Najvyšší súd rozhodol o sťažnosti pre porušenie zákona podanej predsedom Najvyššieho súdu, že bol rozsudkom krajského súdu porušený zákon a tento rozsudok zrušil.

Z odôvodnenia:

Pretože k úrazu žalobkyne došlo dňa 30. 4. 1965, teda pred nadobudnutím účinnosti zák. č. 30/1965 Zb., posudzoval krajský súd správne uplatnené nároky čo do základu podľa zák. č. 150/1961 Zb. a čo do rozsahu podľa zák. č. 30/1965 Zb. (§ 28 ods. 1 zák. č. 30/1965 Zb., § 276 ods. 2 zák. práce).

Podľa prvej vety § 12 vyhl. č. 31/1965 Zb., ktorou sa vzkonávajú niektorá ustanovenia zák. č. 30/1965 Zb., náleží pracovníkom, ktorí utrpeli pracovný úraz v pracovnom pomere zjednanom na určitú dobu, náhrada za stratu na zárobku len do doby, kedy mal tento pracovný pomer skončiť. Toto ustanovenie upravuje nárok na náhradu za stratu na zárobku pracovníkov, ktorí uzavreli len príležitostne pracovný pomer na určitú dobu a ktorí by po uplynutí tejto doby ďalej nepracovali v pracovnom pomere ani vtedy, kedy k pracovnému úrazu nebolo došlo, resp. keby sa pre následky pracovného úrazu neboli stali práce neschopnými. Týmto pracovníkom totiž žiadna strata na zárobku nevznikne, pretože by neboli ďalej pracovali, ani keby k úrazu nedošlo.

V mnohých prípadoch však dochádza k zjednaniu pracovného pomeru na určitú dobu u pracovníkov, ktorí pracovali pred úrazom síce trebárs nestále, ale pravidelne, a u ktorých nie je preto dôvodu sa domnievať, že by po skončení tohto pracovného pomeru zjednaného na určitú dobu už neboli zamestnaní. Tak tomu bude napr. u sezónnych prác, pri zjednaní pracovného pomeru na určitú dobu v rámci náboru organizovaného národnými výbormi, pri zastupovaní dlhodobe práce neschopného pracovníka apod. Ak sa stal takýto pracovník následkom pracovného úrazu práce neschopný, potom by mu, pravda, škoda stratou na zárobku vznikala tým, že už v budúcnosti nemôže ďalej pracovať. Na

tieto prípady pamätá ustanovenie druhej vety citovaného § 12 vyhl. č. 31/1965 Zb., podľa ktorého náleží náhrada za stratu na zárobku, ak možno podľa okolností dôvodne predpokladať, že pracovník by bol i ďalej trvale zamestnaný.

Tomuto ustanoveniu treba totiž rozumieť tak, že nemá na mysli len prípady, kedy by pracovník bol ďalej zamestnaný v pracovnom pomere zjednanom na dobu neurčitú, ale aj tie prípady, kedy možno podľa okolností dôvodne predpokladať, že by bol zamestnaný opäť trebárs len v pracovnom pomere na dobu určitú, prípadne konal práce na základe dohody o pracovnej činnosti (trebárs tiež uzavreté len na určitú dobu). Slová „aj ďalej trvale zamestnaný“, použité v druhej vete citovaného ustanovenia, treba v súvislosti s tým, že sa táto úprava týka pracovníkov uvedených v prvej vete, tj. tých, ktorí utrpeli pracovný úraz v pracovnom pomere zjednanom na určitú dobu alebo pri výkone prác na základe dohody o pracovnej činnosti uzavretej na určitú dobu, chápať tak, že nimi malo byť vyjadrené len to, že u pracovníka, ktorý utrpel pracovný úraz, nešlo o zamestnanie ojedinelé, ale že sa dá dôvodne predpokladať, že by bol znova zamestnaný. Pritom je nerozhodné, či by pracoval u tej istej organizácie alebo u inej organizácie, aj či by išlo o pracovný pomer na neurčitú dobu či - ako už bolo povedené - len o pracovný pomer zjednaný na určitú dobu alebo o výkon prác na základe dohody o pracovnej činnosti.

Tak tomu zrejme bolo práve u žalobkyne, ktorá už v troch predchádzajúcich rokoch pracovala v dobe vykurovacej sezóny u žalovaného a nadto v lete 1964 ako uvádzačka v kine na Č. U nej nie je dôvodu k domnienke, že by ďalej nebola pracovala po 30. 4. 1965.

Ak vychádzal Krajský súd v Bratislave z iného právneho názoru, porušil zákon v ustanoveniach § 8 zák. č. 30/1965 Zb. a § 12 vyhl. č. 31/1965 Zb. so zreteľom na ustanovenia § 28 ods. 1 zák. č. 30/1965 Zb. a § 276 ods. 2 zák. práce.

1) porov. § 49 vlád. nar. č. 66/1965 Zb.